

Sygn. akt I C 98/11

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2012 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie - Koźlu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Irena Minkisiewicz

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Żaklina Skrzypczak

po rozpoznaniu w dniu 27.11.2012 r. w Kędzierzynie – Koźlu

na rozprawie sprawy

z powództwa **A. T.**

przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w S.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powódki A. T. kwotę 10.000 zł (słownie: dziesięciu tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 24.09.2009 r. do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od powódki A. T. na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Kędzierzynie – Koźlu) kwotę 364,16 zł, tytułem wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa kosztów sporządzenia opinii biegłych;
4. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Kędzierzynie – Koźlu) kwotę 364,16 zł, tytułem wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa kosztów sporządzenia opinii biegłych.

Sygn. akt I C 98/11

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 07.02.2011 r. (data wpływu do Sądu 14.02.2011 r.) skierowanym przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S. powódka A. T. za pośrednictwem pełnomocnika wniosła o zasądzenie na jej rzecz kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz ustawowymi odsetkami od dnia 24.09.2009 r. do dnia zapłaty oraz ustalenie, że pozwany ponosi odpowiedzialność za skutki wypadku mogące wystąpić w przyszłości oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego żądania powódka wskazywała, że w dniu 22.06.2009 r. w J.została poszkodowana jako rowerzystka na skutek wypadku komunikacyjnego. Sprawcą wypadku był J. F.kierująca samochodem marki P.o nr rej. (...), której pojazd był ubezpieczona u pozwanego w zakresie odpowiedzialności cywilnej. Pozwany, któremu powódka zgłosiła szkodę co do zasady uznał swoją odpowiedzialność za skutki przedmiotowego wypadku i wypłacił kwotę 6.399, 29 zł tytułem odszkodowania, odmawiając dalszemu roszczeniu powódki. Powódka wskutek wypadku doznała następujących obrażeń ciała: złamania kości strzałkowej lewej, urazu kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego, urazu podudzia lewego i urazu głowy. Powódka po założeniu szyny gipsowej została wypisana z zaleceniem kontroli w poradni ortopedycznej. Założony opatrunek gipsowy ograniczał powódkę tak, że po wypadku musiała

korzystać z pomocy osób trzecich. Powódka zmuszona była zażywać leki przeciwbólowe. Nadto powódka wskazała, że przedmiotowy wypadek wywołał u niej uraz psychiczny, a obawa o pogorszenie stanu zdrowia fizycznego i psychicznego - obniżenie nastroju. Powódka na skutek wypadku nie powróciła do dawnej sprawności fizycznej; odczuwa bóle głowy, kręgosłupa szyjnego i stawu skokowego. Powódka leczy się w poradni ortopedycznej, korzysta z rehabilitacji. Powódka korzysta z pomocy psychologicznej.

Powódka wniosła o zwolnienie od kosztów procesu. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Kędzierzynie –Koźlu z dnia 02.03.2011 r. powódka została zwolniona jedynie od opłaty sądowej od pozwu.

Pełnomocnik pozwanego w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pełnomocnik pozwanego nie kwestionował odpowiedzialności z zdarzenie wskazane przez powódkę.

Pozwany wskazał , że podczas likwidacji szkody został ustalony 3 % uszczerbek na zdrowiu powódki i w związku z tym wypłacił jej tytułem zadośćuczynienia kwotę 4.500 zł, uważając że dalsze roszczenia powódki są nieuzasadnione. Zdaniem pozwanego na skutek wypadku powódka doznała jedynie urazu podudzia lewego i głowy, zaś schorzenia kręgosłupa u powódki są schorzeniami samoistnymi nie mającymi związku z wypadkiem.

W tej sytuacji zdaniem pozwanego wypłacone powódce zadośćuczynienie było adekwatne do poniesionej przez nią krzywdy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Powódka w dniu 22.06.2009 r. w J.poruszała się rowerem i została potrącona przez samochód marki P.o nr rej. (...), którym kierowała J. F.. Pojazd był ubezpieczony u pozwanego. Powódka po wypadku została przewieziona na Izbę Przyjęć Szpitala w K., gdzie stwierdzono u niej uraz podudzia lewego z krwiakiem i ze złamaniem kości strzałkowej. Powódka po założeniu szyny gipsowej została wypisana z zaleceniem kontroli w poradni ortopedycznej. W dniu 23.06.2009 r. u powódki wykonano badanie TK głowy, które nie wykazało zmian.

W dniu 13.07.2009 r. u powódki wykonano badanie TK kręgosłupa (odcinka L-S), które wykazało niewielką skoliozę odcinka lędźwiowego kręgosłupa, przodozmyk I-ego stopnia trzonu kręgu L4, cechy spondylozy lędźwiowej z wielopoziomową dyskopatią, nasiloną na poziomie L4-L5. Badanie nie wykazało cech złamania kręgosłupa

Dowód: pismo KPP w K. z dn. 09.08.2009 r. k. 12

- informacja Izby Przyjęć Szpitala w K-K. z dn.22.06.2009 r. k. 13

- wynik TK głowy z dn.23.06.2009 r. k.14 i 15

- wynik TK kręgosłupa z dn.13.07.2009 r. k.16-17

- akt szkody

- zeznania świadka P. T. k. 80

- zeznania świadka B. K. (1) k. 80

- zeznania powódki k. 81

Powódka korzystała w dniach od 14 do 25 września 2009 r. z masażu wirowego lewego podudzia, zaś w dniach od 19 do 30 października z zabiegów w postaci: pola magnetycznego, laseroterapii, fonoferezy, na staw skokowy lewy w (...) w K..

Powódka korzystała z pomocy (...) w K.; została zarejestrowana w dniu 19.08.2009 r. Korzystała z wizyt w tej Poradni w dniach: 19.08.2009 r., 22.09.2009 r., 30.10.2009 r., 25.03.2010 r., w czerwcu 2010 r., w sierpniu (daty nieczytelne), 01.10.2010 r., 16.06.2010 r., 21.01.2010 r., 08.03.2011 r.

Powódka była pacjentką (...) w K.; została zarejestrowana w dniu 19.08.2009 r. Wizyty w Poradni miały miejsce: 13.07.2009 r., 04.08.2009 r., 13.08.2009 r., 09.09.2009 r., 28.09.2009 r.

04.11.2009 r.

Powódka korzystała z pomocy (...) w K..

Dowód : zaświadczenie Poradni (...) k 20 i 21 akt

-historia choroby z (...) k. 22-26 i k 70-78

- historia choroby (...) w K-K. k. 27 -28

-historia choroby Poradni Neurologicznej w K-K. k. 29 -31

Biegły sądowy lekarz z zakresu ortopedii S. G. po przeprowadzeniu badania powódki rozpoznał u powódki: stan po złamaniu kostki bocznej z utrzymującą się niestabilnością w stawie skokowym (uszczerbek 5%), stan po stłuczeniu głowy, zespół bólowy pourazowy kręgosłupa lędźwiowego (uszczerbek 2%), zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowego z kręgozmykiem na poziomie L4-L5. Zdaniem biegłego powódka na skutek wypadku doznała łącznego uszczerbku na zdrowiu 7% o charakterze trwałym, leczenie skutków urazu trwało ok. 5 miesięcy i zostało zakończone. Przebyty uraz nie spowoduje pogorszenia stanu zdrowia powódki na przyszłość. Wypadek spowodował u powódki ujawnienie istniejących wcześniej zmian zwyrodnieniowych na odcinku lędźwiowym kręgosłupa.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii –traumatologii S. G. k. 89-90

Biegły H. M. po przeprowadzeniu badania powódki stwierdził, że przebyty przez nią wypadek z dnia 22.06.2009 r. ze stłuczeniem głowy nie spowodował u niej dysfunkcji w zakresie układu nerwowego. Wykonane u powódki po urazie badanie TK głowy wykluczyło zmiany urazowe w obrębie kości czaszki i mózgowia. Wizyty powódki w poradni neurologicznej związane były z nasileniem dolegliwości bólowych ze strony kręgosłupa. Z powodu bólu głowy powódka nie korzystała z leczenia specjalistycznego. Zdaniem biegłego powódka mimo, że w wypadku doznała urazu głowy, to nie wywołał on obiektywnych, niekorzystnych skutków w zakresie układu nerwowego, zatem powódka nie doznała uszczerbku na zdrowiu z przyczyn neurologicznych. Rokowania co do stanu zdrowia powódki w ocenie neurologa są dobre.

Dowód: opinie biegłego sądowego z zakresu neurologii H. M. k. 112-113251 oraz opinia uzupełniająca k. 266

Biegła sądowa z zakresu psychiatrii B. Ż. po przeprowadzeniu badania powódki rozpoznała u powódki przebyte zaburzenia adaptacyjne, które spowodowało u badanej długotrwały 2 % uszczerbek na zdrowiu. Zaburzenia adaptacyjne u powódki mają charakter przejściowy, dlatego w ocenie psychiatry rokowania na przyszłość są dobre.

Dolegliwości natury psychicznej, które wystąpiły u powódki po wypadku były w dużej mierze konsekwencją dolegliwości somatycznych będących skutkiem przebytych w wypadku urazów. W dacie badania u powódki biegła nie rozpoznała zaburzeń nerwicowych będących skutkiem wypadku.

Dowód: opinia biegłej sądowej z zakresu psychiatrii B. Ż. k. 144 -145 oraz opinia uzupełniająca k. 166

Biegła psycholog B. K. odmówiła wydania opinii w zakresie tezy sformułowanej we wniosku dowodowym pełnomocnika powódki co do ewentualnego wpływu wypadku na stan zdrowia psychicznego powódki, podnosząc,

że taki zakres zlecenia wykracza poza kompetencje psychologa, który nie wypowiada się w zakresie stanu zdrowia psychicznego, gdyż należy to do kompetencji lekarza psychiatry.

Dowód: pismo biegłej psycholog B. K. k. 176

W imieniu powódki Biuro (...) pismem z dnia 25.08.2009 r. zgłosiło pozwanej szkodę dotyczącą przedmiotowego wypadku komunikacyjnego żądając zapłaty na jej rzecz kwoty 50.000 zł tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania w kwocie 33,49 zł.

(...) S.A. po zgłoszeniu szkody przyznało powódce łączną kwotę 6.033,49 zł, w tym kwotę 6000,00 zł tytułem zadośćuczynienia.

Dowód : akta szkody

Na datę wypadku powódka miała 59 lat, była na utrzymaniu męża. Na skutek najechania przez samochód powódka upadła na maskę samochodu, głową rozbiła szybę w aucie, następnie spadła na jezdnię. Na skutek wypadku powódka doznała stłuczenia żeber, pośladek oraz krwiaka na głowie. W trakcie wypadku powódka nie straciła przytomności. Po przewiezieniu do szpitala u powódki rozpoznano: uraz podudzia lewego z krwiakiem i ze złamaniem kości strzałkowej, uraz głowy. Powódka przez ok. 6 tygodni miała unieruchomioną w gipsie lewą nogę od kostki do kolana. W tym czasie musiała korzystać z pomocy męża w czynnościach dnia codziennego. Podano jej serię ok. 60 zastrzyków, aby zapobiec powstaniu skrzepów oraz 5 zastrzyków przeciwbólowych. Powódka skarżyła się na bóle głowy i kręgosłupa. Po zdjęciu gipsu powódka była rehabilitowana i odczuwała dolegliwości bólowe lewej nogi w stawie skokowym. Na skutek traumatycznych przeżyć związanych z wypadkiem, powódka stała się nerwowa, uskarżała się na bóle głowy, korzystała z pomocy psychiatry.

- zeznania świadka P. T. k. 80

- zeznania świadka B. K. (1) k. 80

- zeznania powódki k. 81

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie nie była kwestionowana zasada odpowiedzialności strony pozwanej za skutki wypadku drogowego z dnia 22 czerwca 2009 r. w wyniku, którego została poszkodowana powódka A. T.. Sporny był zakres odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego.

Powódka uważała, że kwota przyznanego i wypłaconego jej przez pozwanego w postępowaniu likwidacyjnym zadośćuczynienia w kwocie 6.000 zł, nie zrekomensowała jej w sposób całkowity cierpienia i skutków dla jej stanu zdrowia, spowodowanych urazami odniesionymi w wyżej opisanym wypadku drogowym. Powódka dochodziła zatem uzupełnienia zadośćuczynienia o dalszą kwotę 20.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 24.09.2009 r. do dnia zapłaty oraz ustalenia odpowiedzialności pozwanego za skutki wypadku na przyszłość, co do jej osoby.

Powództwa zasługiwało na uwzględnienie w części.

Zgodnie z treścią art. 445 § 1 w związku z art. 444 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia poszkodowanego w następstwie czynu niedozwolonego lub też, gdy poszkodowany utracił całkowicie bądź częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo, jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Przy ocenie wysokości zadośćuczynienia w przypadku uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia należy uwzględniać czynniki obiektywne w postaci czasu trwania oraz stopnia intensywności cierpień fizycznych i psychicznych, nieodwracalności skutków urazu (kalectwo, oszpecenie), rodzaju wykonywanej pracy, szans na przyszłość, wieku poszkodowanego, a także czynniki subiektywne, jak poczucie nieprzydatności

społecznej, bezradność życiową itp. (por. uchwałę pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1973 r., III CZP 37/73, OSNCP 1974, nr 9, poz. 145 oraz wyrok z dnia 30 stycznia 2004 r., I CK 131/03, OSNC 2005, nr 2, poz. 40).

Jak wykazała opinia biegłego z zakresu ortopedii powódka na skutek wypadku doznała łącznego uszczerbku na zdrowiu 7% o charakterze trwałym, leczenie skutków urazu trwało ok. 5 miesięcy i zostało zakończone. Przebyty uraz nie spowodował pogorszenia stanu zdrowia powódki na przyszłość, rokowania co do stanu zdrowia powódki są dobre. Zdaniem biegłego wypadek spowodował u powódki ujawnienie istniejących wcześniej zmian zwyrodnieniowych na odcinku lędźwiowym kręgosłupa.

Biegła z zakresu psychiatrii rozpoznała u powódki przebyte zaburzenia adaptacyjne, które spowodowały u badanej długotrwały 2 % uszczerbek na zdrowiu. Zdaniem biegłej zaburzenia adaptacyjne u powódki mają charakter przejściowy, stąd w jej ocenie rokowania co do stanu zdrowia psychicznego powódki na przyszłość są dobre. Natomiast dolegliwości natury psychicznej, które pojawiły się u powódki po wypadku były w dużej mierze konsekwencją dolegliwości somatycznych będących skutkiem przebytych w wypadku urazów. Biegła u powódki nie rozpoznała zaburzeń nerwicowych będących skutkiem wypadku.

Jak wykazało badanie przeprowadzone przez biegłego neurologa powódka mimo, że w wypadku doznała urazu głowy, to nie wywołał on obiektywnych, niekorzystnych skutków w zakresie jej układu nerwowego. Powódka nie doznała uszczerbku na zdrowiu o charakterze neurologicznym. Rokowania co do stanu zdrowia powódki w ocenie neurologa są dobre.

Zważywszy na powyższe Sąd mając na uwadze fakt, że powódka wskutek wypadku drogowego opisanego w pozwie doznała uszczerbku na zdrowiu w łącznej wysokości 9 % (w tym uszczerbek 7 % ma charakter trwały) , a jego skutki zdrowotne w zakresie stawu skokowego oraz traumatycznych przeżyć odczuwała dość długo, adekwatną kwotą zadośćuczynienia jest kwota całkowita 16.000 zł, zatem Sąd tytułem uzupełnienia zadośćuczynienia zasądził na rzecz powódki kwotę 10.000 zł, oddalając żądanie o zadośćuczynienie w pozostałym zakresie.

Sąd uznał, że kwota żądana przez powódkę, a wskazana w pozwie na 20.000 zł, była kwotą nadmiernie wygórowaną zważywszy na zakres skutków zdrowotnych, które wystąpiły u powódki po wypadku, a które potwierdzili w opinii biegli, bądź ich nie potwierdzili, jak było w przypadku opinii biegłego z zakresu neurologii. Wyznacznikiem żądania nie mogą być subiektywne odczucia powódki, której stan zdrowia już przed wypadkiem nie był dobry zważywszy na wiek. Nadto jak stwierdził biegły ortopeda pewne dolegliwości bólowe, na które skarża się powódka nie są skutkiem przebytego urazu, lecz są następstwem postępujących w organizmie powódki zmian zwyrodnieniowych.

Żaden z biegłych, którzy wydali opinie w przedmiotowej sprawie nie wskazał, że stan zdrowia powódki związany ze skutkami wypadku w przyszłości może ulec pogorszeniu. Stan zdrowia powódki jest utrwalony, leczenie zostało zakończone. Zatem mając na uwadze powyższe stwierdzenia biegłych oraz fakt, że od daty wypadku do daty badania powódki przez biegłych minęło prawie trzy lata, nie należy spodziewać się pogorszenia stanu zdrowia powódki na skutek urazów odniesionych w wypadku. Zatem brak było obiektywnych przesłanek w przedmiotowej sprawie do ustalenia odpowiedzialności pozwanego wobec powódki za skutki wypadku na przyszłość.

Wobec powyższego Sąd oddalił powództwo również w zakresie tego żądania powódki.

Wraz z kwotą główną dochodzoną przedmiotowym roszczeniem, Sąd zasądził na rzecz powódki ustawowe odsetki, co znajduje oparcie w art. 481 § 1 k.c.: „Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody (...)” oraz § 2 tegoż artykułu: „Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (...)”

Zakład ubezpieczeń powinien wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni od daty przyjęcia zgłoszenia co wynika z treści art. 817 k.c. oraz art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Zatem uzasadnione jest domaganie się przez powodów odsetek od dnia 24.09.2009 r. do dnia wypłaty odszkodowania przez pozwanego.

Zakład ubezpieczeń powinien wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni od daty przyjęcia zgłoszenia co wynika z treści art. 817 k.c. oraz art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Szkoda została zgłoszona przez powódkę pismem z dnia 23.08.2009 r.. Sąd zasądził zatem roszczenia odsetkowe powodów zgodnie z żądaniem pozwu. Jak wynika z treści wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia z dnia 18 stycznia 2012 r. sygn. IACa 930/11 zobowiązany do zapłaty zadośćuczynienia powinien spełnić swoje świadczenie na rzecz poszkodowanego niezwłocznie po otrzymaniu od niego stosownego wezwania, a jeśli tego nie czyni, popada w opóźnienie uzasadniające naliczenie odsetek od należnej wierzycielowi sumy. Zgodnie z treścią wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dn. 28.10.2011r. sygn. VI ACa 247/11(LEX nr 1103602) w razie wyrządzenia szkody czynem niedozwolonym odsetki należą się poszkodowanemu już od chwili zgłoszenia przezeń roszczenia o zapłatę zadośćuczynienia. Zgodnie z art. 455 k.c. w tej bowiem chwili staje się wymagalny obowiązek sprawcy szkody do spełnienia świadczenia. Termin spełnienia świadczenia przez dłużnika powinien być "niezwłoczny" rozumiany jako "realny", to jest taki w którym dłużnik przy uwzględnieniu wszelkich okoliczności sprawy będzie w stanie dokonać zapłaty.

Orzeczenie o kosztach zapadło w oparciu o treść art.100 kpc zgodnie, z którym to przepisem w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Wobec faktu, że żądanie powódki zostało uwzględnione w połowie, Sąd zniósł koszty między stronami.

Sąd obciążył strony skredytowanymi przez Skarb Państwa kosztami sporządzenia opinii biegłych w sprawie, każdą po 364,16 zł.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.